



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **I. A.**, bytem Š. 132/62, B, zastoupený Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha, o žalobě proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 9.7.2015, č.j. MV-27565-3/SO/sen-2015,

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9.7.2015, č.j. MV-27565-3/SO/sen-2015, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 20.1.2015, č.j. OAM-7335-28/PP-2014. Tímto rozhodnutím byla dle § 87b odst. 1 ve spojení s § 15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení

k přechodnému obytnu na území České republiky dle § 87b zákona č. 326/1999 Sb. z toho důvodu, že žalobce není rodinným příslušníkem občana Evropské unie.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá, že prvostupňový orgán se žádným způsobem nevypořádal s otázkou vedení společné domácnosti a trvalosti vztahu mezi žalobcem a paní N. V.

Žalovaná pak přisvědčila námitce žalobce, že skutečnost, že je žalobce ženatý, nevylučuje, že opustil společnou domácnost s manželkou a žije ve společné domácnosti s N. V. Pokud však žalovaná konstatovala, že spisový materiál neobsahuje takové důkazy, které by prokazovaly, že žalobce má s N. V. vztah obdobný rodinnému, jde pro žalobce o překvapivou argumentaci, neboť prvostupňový orgán zamítl žádost žalobce z jiných důvodů.

Žalobce tudíž nesouhlasí s argumentací žalovaného, že neprokázal trvalost jeho vztahu – ta vyplývá z listin obsažených ve spise a z té skutečnosti, že se žalobce domáhá rozvodu manželství s paní F. I. Ze správního spisu mimo jiné vyplývá, že žalobce je paní N. V. vyživován a že hodlají uzavřít sňatek. Trvalost jejich vztahu potvrdila prvostupňovému orgánu i dcera paní N. V.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalované

Žalovaná odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, které má za srozumitelné a plně přezkoumatelné ve všech žalobcem zpochybňovaných aspektech věci, a navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Taktéž žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je uplatnil žalobce v podané žalobě podle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Ze správního spisu vyplynulo, že důvodem, pro který byla žádost žalobce ze dne 22.5.2014 o povolení přechodného pobytu za účelem vedení společné domácnosti s družkou (českou občankou N. V.) zamítnuta, byla skutečnost, že v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobce je ženatý s F. I. (občankou Makedonie). Tuto skutečnost žalobce nikterak nerozporuje, pouze uvádí, že požádal soud v zemi původu o rozvod manželství.

Podle § 15a odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. se rodinným příslušníkem občana Evropské unie pro účely tohoto zákona rozumí jeho manžel.

Podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. se ustanovení tohoto zákona týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie obdobně použijí i na cizince, který hodnověrným způsobem doloží, že má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti.

Podle § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce společně s občanem Evropské unie, je povinen požádat ministerstvo o povolení k přechodnému pobytu. Žádost je povinen podat ve lhůtě do 3 měsíců ode dne vstupu na území.

Podle § 87b odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. je k žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinný příslušník povinen předložit mimo jiné doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie.

Ustanovení § 15a odst. 3 písm. b) cizineckého zákona je projevem harmonizace národních předpisů právem Evropské unie, a to konkrétně čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29.4.2004, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (dále jen „směrnice“).

Za „trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice může být považován i řádně doložený trvalý partnerský vztah. Vztah obdobný vztahu rodinnému musí být definován tak úzce, jak je definován vztah rodinný, musí se proto jednat o vztahy analogické vztahům mezi rodinnými příslušníky. Za vztah rodinný je považován vztah rodiče – děti, prarodiče – děti. Za vztah rodinný není považován vztah bratr – sestra, tím méně lze potom za takový vztah, resp. vztah obdobný vztahu rodinnému, považovat vztah bratranec – sestřenice (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.4.2010, č.j. 5 As 6/2010-63 (č. 2094/2010 Sb. NSS.). Vztah obdobný vztahu rodinnému je tedy vykládán restriktivně (rozsudek Nejvyššího právního soudu ze dne 7.12.2016, č.j. 1 Azs 273/2016-29, č. 3536/2017 Sb. NSS).

Prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce je dosud ženatý se státní příslušnicí Makedonie, nikoli tedy členského státu Evropské unie, a nelze jej tedy pokládat za rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu § 15a odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., a není ani otcem občana Evropské unie a s ohledem na jeho věk je vyloučeno, aby byl dítětem občana Evropské unie, a není ani přímým příbuzným občana Evropské unie (§ 15a odst. 1 písm. b/, c/ a d/ zákona č. 326/1999 Sb.).

Pokud jde o vztah obdobný vztahu rodinnému, tak za takový vztah je podle prvostupňového orgánu možné považovat pouze vztah, který je analogický vztahům rodinným. Vztah rodinný a jemu obdobný by měly mít podobný, ne-li shodný obsah, aby mohly být postaveny sobě na roveň. Prvostupňový orgán zdůraznil, že

akceptováním vztahu druhá a družky (tak žalobce popisuje svůj vztah s N. V.) a nahlížením na něj jako na vztah manželů by znamenalo připuštění existence dvojího manželství. Takový výklad by podle prvostupňového orgánu odporoval veřejnému pořádku a zájmu na dodržování zákonů České republiky.

Proto bylo podle prvostupňového orgánu nadbytečné se zabývat skutkovými zjištěními týkajícími se okolnostmi soužití žalobce a paní N. V., shromážděnými v průběhu správního řízení (naplnění dalších podmínek ve smyslu § 15a odst. 3 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. – společná domácnost).

S tímto závěrem se zdejší soud jednoznačně ztotožňuje. Za situace, kdy je žalobce doposud ženatý s paní F. I., se nemůže v rozporu se základními principy, na nichž je založen nejen český právní řád, ale i společenské a kulturní zvyklosti České republiky a Evropské unie, dovolávat výhod postavení rodinného příslušníka občana Evropské unie z titulu vztahu s českou občankou, jinými slovy dovolávat se postavení druhá občana Evropské unie.

Namítá-li žalobce překvapivost rozhodnutí žalované, tak soud zdůrazňuje, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení představuje řízení před správními orgány v obou stupních jeden celek a rozhodnutí II. stupně může napravit vady řízení prvostupňového orgánu, stejně jako může v určitém rozsahu upřesnit odůvodnění rozhodnutí.

Taková námitka by tudíž mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu II. stupně jen v případě, pokud by se žalobou napadené rozhodnutí opíralo o zcela jiné skutkové a právní důvody, než o které se opíral prvostupňový orgán, a vycházelo ze skutkových podkladů, k nimž účastník řízení neměl možnost se vůbec vyjádřit.

V napadeném rozhodnutí však žalovaná uvedla, že vztah obdobný vztahu rodinnému musí být definován jako vztah mezi určitými osobami, které mají dlouhodobou citovou či jinou vazbu, ovšem rozhodně ne za situace, kdy je žalobce ženatý s jinou ženou. Žalovaná dále poukázala na to, že žalobce má manželku a tudíž i práva a povinnosti s tím spojené. Žalovaná v této souvislosti dále uvedla, že žalobce neprokázal existenci trvalého vztahu mezi ním a občankou České republiky. Podle žalované již existence manželství žalobce zpochybňuje trvalost vztahu s N. V.

Pokud pak nad rámec právě uvedeného žalovaná uvedla, že žalobce neprokázal ani existenci dalších znaků vztahu obdobného rodinnému, vycházela ze zjištění prvostupňového orgánu, jež mají oporu ve správním spisu, které doložil sám žalobce a které se týkaly společného bydlení a úhrady životních potřeb, není taková úvaha vadou, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalované, neboť ob stojí nosný závěr, jež vedl k zamítnutí žádosti žalobce správními orgány obou stupňů. Žalovaná pouze zdůraznila, že žalobce v pozici žadatele o udělení přechodného pobytu z titulu rodinného příslušníka občana Evropské unie je povinen věrohodným způsobem prokázat existenci trvalého vztahu obdobného rodinnému.

Žalovaná tedy dospěla ke stejnému závěru jako prvostupňový orgán, který se opírá o stejný skutkový podklad. Tím je zjištění významné okolnosti, jež relativizuje charakter vztahu žalobce s N. V. do té míry, v jaké nemůže být podle zdejšího soudu připuštěno postavení tohoto vztahu naroveň vztahu mezi manžely.

Zdejší soud nezpochybňuje, že žalobce skutečně s paní N. V. žije ve společné domácnosti a že s ní má určitý vztah, nicméně s ohledem na existenci jeho manželství je zdejší soud (senát, který o věci rozhoduje) přesvědčen, že s ohledem na existenci právního svazku žalobce s manželkou v zemi původu se žalobce nemůže ve smyslu § 15a odst. 3 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. dovolávat toho, že má s občankou Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému.

Soud tedy dospěl k závěru, že v žádném ze žalobních bodů není žaloba důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšné – žalované. Zdejší soud však nezjistil, že by žalované v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti, proto jí náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu